didat, som har det største Stemmetal, betragtes som den første paa Listen, den med det næststørste Antal Stemmer som den næste og saa fremdeles.

c) at man opretholder Tillægsmandaterne, men sletter Bestemmelsen om de 10,000 Vælgere som Betingelse for Andel i disse, og at man ved Tillægsmandaternes Fordeling betragter hele Landet som een Valgkreds.

Karen Johansen, Holstebro: Giver sin Tilslutning til Resolutionen angaaende Valglovsændringen, men henstiller forøvrigt til Forsamlingen ikke forhastet at stemme over, hvorvidt D. K. skal forandre sin Taktik overfor Partierne; Tiden til Forberedelserne var for kort ved sidste Valg; Resultatet kan maaske blive bedre næste Gang.

Hulda Pedersen, Aarhus: Sidst gik vort Arbejde først og fremmest ud paa at agitere for Opstilling af mange kvindelige Valgmænd — Udpegning af Kandidater var ikke noget Kardinalpunkt. Forslaget til Valglovsændringen er godt, alle frisindede Vælgere bør støtte det.

Charlotte Hansen, København: Spørger, om D. K. intet skal foretage sig, hvis de politiske Partier ikke henvender sig til os, eller om D. K. skal sige Tak, dersom Partierne opstiller Kvinder, der ikke er Kvindesagskvinder.

Asta Iversen, Lyngby: Anker over, at F. S. ønsker, at Fællesmødet med det samme skal tage Stilling til Resolutionen — vi maa have Ret til at tænke derover.

Karen Johansen, Holstebro: Giver Hulda Pedersen Ret i, at det vigtigste var at finde Valgmænd, men det er ogsaa af Betydning at udpege Kvinder til de politiske Partier.

Dagmar Nielsen, København: Undres over, at Hulda Pedersen tillægger Valgmandsvalget nogen Betydning. Valgmændene kommanderes jo af deres respektive Partier til at stemme paa en bestemt Person.

Hr. *Moestrup,* Aarhus: Taler imod Valglovsresolutionen og anbefaler at bevare Enmandskredse, hvorved Rigsdagsmændene kommer mere i Kontakt med deres Vælgere.

Hulda Pedersen: Indrømmer overfor Dagmar Nielsen, at den nugældende Valglov er daarlig, men gør opmærksom paa, at Valgmændene, inden de blev „kommanderede" til at stemme dog havde deltaget i de foregaaende Forhandlinger om Opstillingen.

G. Lemche, Lyngby: Der er jo kun Tale om D. K.s Erfaringer fra ét Valg — det er mærkeligt saa forskelligt man kan lære af det, der sker. Angaaende Udpegning af Kandidater var der jo Enighed i Fredericia. Hvad kvindelige Rigsdagsmænd angaar, kan kun de Kvinder, der har lagt et Arbejde indenfor Kvindeforeningerne, have Betydning for os. Ingen af os kan sige god for de to konservative Kvinder, der blev borte fra Afstemningen ved 2den Behandling om „Kvinders Adgang til Embeder". Det vilde ingen af *vore* have gjort.

„Jeg havde ventet, at *mit* Gruppe-ringsforslag var færdigt til at træde ud i Livet — tænk, hvor lang Tid der har været til at forberede dette men Forslaget er intet uden Udpegning af Kandidater. — I 1887 skete det, at D. K. ændrede sin Taktik 3 Maaneder efter at have paabegyndt den! Jeg henstiller, at vi ikke sænker Flaget saa hurtigt denne Gang.

Jeg fraraader Vedtagelse af Rosolutionen."

Man bl v paa dette Tidspunkt enig om at udsætte Forhandlingerne om dette Pun kt til næste Dag.

Offentligt Møde.

Kl. 4 var Salen igen fyldt. Øjensynligt imødesaas med megen Interesse det Foredrag, Hr. Skoleinspektør *Arvin* nu holdt, og hvoraf vi giver nedenstaaende Referat — desværre tillader Pladsen ikke at aftrykke det i sin Helhed.

Inden Foredraget aflagde Kommunelærerinde Frk. *Margrethe Petersen,* København, Beretning fra Udvalget *ang. Undervisning i Barneskolen.* Oplæste det d. 25. Novbr. 1918 til Skolekommissionen indgivne Andragende (se Kvinden og Samfundet Nr. 20, 1918) og Undervisningsministerens Svar (se Kv. og Samf. Nr. 22 1918).

Nævnte de Synspunkter, som Udvalget agter at tage op i en paatænkt Henvendelse til den store Skolekommission. 1) at Kommunerne opretter *Børnehaver* eller Smaabørnsasyler for Børn i 3—7 Aars Alderen. I vort Andragende fra Børneudvalget krævede vi disse som forebyggende Foranstaltning, overfor Skolekommissionen kræver vi dem ud fra pædagogiske Synspunkter og som en Hjælp navnlig til Hjem, hvor Mødrene er selverhvervende. Disse Børn, der ofte er overladt til sig selv, er tilbage i Udvikling og kan ikke følge med, naar de kommer i Skole.

I Børnehaven skal deres Sanser naturligt udvikles gennem Leg, Sang og Smaaarbejder. Lederen maa være en pædagogisk uddannet Kvinde. Kunde tænke sig, at D. K. støttet af Landets Lærerorganisationer indgik til Regering og Rigsdag med Andragende om Oprettelse af et Frøbelseminarium.

I Skolen bør *Haandarbejde* gøres obligatorisk for Pigerne, *ogsaa paa Landet,* det samme gælder *huslig Økonomi.* Ogsaa paa Landet trænger de til at lære Næringsmiddellære, Rengøring, Vadsk, Husholdningsregnskab o. s. v. Drengene bør ogsaa have nogen Undervisning i disse Fag (henviser for førstnævnte Fags Vedk. til Norge og Sverrig).

Sløjd betegnes i Ministeriets Cirkulære til Skolemyndighederne som et „frugtbringende Middel til Udvikling af Forstanden, Moralen og den praktiske Evne, et væsentlig Led i den alsidige Forberedelse til Livet, som Skolen skal danne." Pigerne bør derfor ogsaa have noget Sløjd, hvor Forholdene tillader det, thi vi bør dog kræve, at ogsaa deres Forstand, Moral og praktiske Evne udvikles.

Gymnastik er obligatorisk Fag for Drengene i alle Klasser, men frivilligt Undervisningsfag for Pigerne. Dette Fag bør gøres obligatorisk i Hovedskolen, ledes af en Lærerinde, og Tilsynet med Pigernes Gymnastik bør skilles fra Tilsynet med Drengenes Gymnastik og føres af en Kvinde. D. K. har indgivet Andragende herom til Københavns Kommunalbestyrelse.

Den *Lingske* Gymnastik er afpasset for voksne, indført af og i mange Aar ledet af Mænd — den maa ændres og tilpasses for Pigeskolen.

Bibliotekskundskab bør indføres. Børnene bør opøves i at arbejde med Bøger paa egen Haand, der bør oprettes Læsestuer, som ogsaa er tilgængelige for Eleverne i deres Fritid. Afskaffelse af Børns Erhvervsarbejde vil ikke blive til Lykke, om Samfundet ikke sørger for at beskæftige dem i deres Fritid, derfor maa der oprettes *Fritidsværksteder,* hvor Børn udenfor Skolen kan faa Vejledning i de Arbejder, der interesserer dem.

Margrethe Petersen sluttede med at bede om Fællesmødets Tilslutning til Udvalgets Arbejdsplan, og Skoleinspektøren besteg Talerstolen for at holde Foredrag om: